

Nowości filmowe w bibliotece

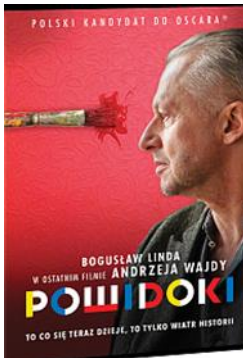
Jan P. Matuszyński. Ostatnia rodzina

To rozgrywająca się na przestrzeni 28 lat warszawska saga słynnej rodziny Beksińskich. W legendarne postaci Zdzisława i Tomka wcielili się Andrzej Seweryn i Dawid Ogrodnik. Towarzyszą im Aleksandra Konieczna jako Zofia Beksińska oraz Andrzej Chyra w roli marszanda Piotra Dmochowskiego. Film został zakwalifikowany do Konkursów Głównych prestiżowych festiwali – MFF w Locarno oraz FF w Gdyni. Andrzej Seweryn otrzymał nagrodę dla Najlepszego Aktora na MFF w Locarno.

kinoswiat.pl

Andrzej Wajda. Powidoki

„Powidoki” są zapisem ostatnich lat życia Władysława Strzemińskiego – malarza, pedagoga i teoretyka sztuki, przedwojennego pioniera awangardy. Akcja filmu dzieje się w Łodzi w okresie 1948 – 1952, w okresie stalinizmu. Władysław Strzemiński (Bogusław Linda) jest malarzem, profesorem i wykładowcą w Łódzkiej PWSSP. Wielki malarz, twórca teorii unizmu, doceniony i podziwiany przed wojną w kraju i za granicą, uwielbiany przez studentów, nie cieszy się sympatią władz uczelni, a przede wszystkim Ministra Kultury Włodzimierza Sokorskiego (Szymon Bobrowski).

film.gildia.pl

Jim Jarmusch. Paterson

„Paterson” to spokojna historia. Jej główni bohaterowie nie mają żadnych dramatycznych konfliktów. Struktura filmu jest prosta – to życie bohaterów w ciągu siedem dni. „Paterson” jest w zamierzeniu celebracją poezji, kryjącej się w drobiazgach, zmianach, codziennych relacjach z innymi. To odtrutka na mroczne, trudne kino pełne problemów bądź akcji.

film.onet.pl

Tomer Heymann. MR. GAGA

Dokument Tomera Heymanna opowiada o izraelskim choreografie Ohadzie Naharinie, ale przy okazji przemycą głębszą myśl o relacji artysty z jego dziełem. Jednak zamiast prozaicznych scenek „z życia wziętych” niemal wszystkie wykorzystane tu nagrania pokazują taniec. Tańczy mały Naharin, tańczy duży Naharin, tańczą uczniowie Naharina, lata lecą. Wrażenie jest takie, jakby jego życie składało się niemal wyłącznie z tańca. I to właśnie jeden z głównych wątków filmu: codzienność, która koniec końców przegrywa z muzą. Dokument Heymanna ma potencjał, by otworzyć widzom głowę na nowe perspektywy tego, czym jest ruch. Pokazuje, że taniec to napięcie, poświęcenie, proces. I przy okazji – pozwala lepiej zrozumieć i docenić sztukę, którą zajmuje się jego bohater.

filmweb.pl